

Oproeping.

W. Meijer, J. H. Berckenkamp, J. Collet, W. L. Hom... Leeman, aan het Commissariaat voor de Militaire Zaken.

Aangekomen en gelogeed in den Grooten Doelen, Singel... In het Hof der Nederlanden, Doelenstraat: W. Cottel... Londen; J. P. Mettenius, Rheydt; T. Wright, koopman, Bos...

181ste KON. NED. LOTERIJ.

Trekking der Tweede Klasse, Maandag 17 Aug... 1ste Lijst: N°. 4419 eene premie van f 1,000; N°. 624... 2de Lijst: N°. 14512 een prijs... Dingsdag 18 Augustus. 3de Lijst: N°. 22569 een prijs van f 20,000.

BEVALLEN. 15 Aug. J. G. Scheepmaker, geb. Peters, Z... M. de Bosch Kemper, geb. Hulshoff, D. — A. E. Noltbeun... senrooth, Z. — M. E. Peters, geb. Kuneman, D. OVERLEDEN. 13 Aug. C. Camerling, 18 j. — 14 Aug... 15 Aug. D. Bakhuizen van den Brink, 63 j. — Te Buik... D. Geerds, 71 j.

Beursprijzen der Effecten.

Table with columns: OMSCHRIJVING, DER EFFECTEN, AMSTERDAM, 18 Aug., volg. de Soet. tot nut des Obligatie-handels, van, tot, gebleven, laagste. Rows include NEDERL., FRANKR., ENGL., SPANJE, PORTUGAL, NAPELS, RUSLAND, POLEN, PRUISSEN, OOSTENR., DENEM., BRAZILIE, LOUISIANA, DARMST., NASSAU.

BEURSBERIGT.

In Integralen was heden vóór en in het begin der beu... williger dan gisteren avond, en derzelver prijs, welke toen

ken, liet zich overhalen, om in onderhandeling met Obando te treden, hem vergiffenis belovende, zoo hij de wapens wilde nederleggen. Volgens de jongste berichten uit Popayan, had de generaal Herran op den 22 Februarij een decreet van amnestie uitgevaardigd, voor al de genen, die deel genomen hebben in den opstand van Obando. Dit decreet is aangenoemen geworden door de opstandelingen, en de vrede is dus in de provincie Popayan hersteld. Men zegt, dat generaal Obando op reis was naar Pasto om zich bij generaal Herran te gevoegen, en dat er verzekering gegeven was, dat de opperhoofden Noguera en Espana door medewerking van Obando hunne benden zullen ontbinden. Obando heeft zich onderworpen om, wegens den moord van generaal Sucre in 1830, voor den regter te verschijnen en zich te verdedigen. — Bij gelegenheid, dat de Bogota-Courant de statistiek van de republiek van Nieuw-Grenada bevatte, maakte de Liberal van Caracas eene vergelijking van den handel-omzet van Venezuela met Nieuw-Grenada, welke zeer ter gunste van eerstgemelden staat uitvalt. Volgens opgave eener courant van Bogota, was de bevolking van Nieuw-Grenada 1,859,815 zielen, van Venezuela 887,168, dus een verschil van 972,647 zielen. De handel-omzet van het laatste huishoudelijk jaar was voor Venezuela ps. 9,673,737, Nieuw-Grenada, ps. 6,244,694, verschil 3,429,043. Bij eene veel geringere bevolking is de handelomzet van Venezuela veel grooter dan die van Nieuw-Grenada. De handel tusschen de Nederlandsche bezittingen en Nieuw Grenada is veel geringer dan die tusschen deze bezittingen en Venezuela. De invoer uit Nederland en de koloniën in Venezuela beliep het voorgaande jaar, van 1 Julij 1833 tot 30 Junij 1839, ps. 255,153; in Nieuw-Grenada 34,434. Verder zien wij, dat de bevolking van Nieuw-Grenada in het voorgaande jaar was toegenomen met 43,297 zielen. Het getal der scholieren aldaar was 26,531. — Overigens bevat de ontvangen reeks Curaçaosche Couranten niets van bijzonder belang.

's GRAVENHAGE 18 Aug. Men vernemt, dat de voorzitter der Tweede Kamer der Staten-Generaal, Jhr. van Swinderen van Rensuma, op den 24 dezer, bij gelegenheid van 's Konings verjaardag, een groot diner zal geven, in het badhuis, waarop, onder anderen, alle de leden der Tweede Kamer zullen genoodigd zijn.

De Tweede Kamer der Staten-Generaal zal morgen eene openbare zitting houden. Het onderzoek van de afdelingen over de 13 aanhangige ontwerpen, tot Herziening der Grondwet, eindigt heden. Hoezeer nog onderscheidene bedenkingen tegen deze voordrachten bestaan, wordt echter de aanneming verwacht.

ROTTERDAM 17 Aug. Heden had het corps officieren van de beide bataljons der afdeling dienstdoende schutterij dezer stad de eer hunne opwachting te maken bij den door Z. M. tot luitenant-kolonel en commandant van gezegde schutterij benoemde major J. Ballot en Zijn Hoog Ed. Gestr. met deze benoeming geluk te wenschen.

— Te Krimpen aan den IJssel is gepasseerden Vrijdag, met het beste gevolg, van de werf van den scheepsbouwmeester Jan Otto, te water gelaten het voor rekening eener reederij, onder directie van den heer J. R. Veder, alhier, gebouwde barkschip Erprinses van Oranje, groot 400 lasten, zullende gevoerd worden door kapitein C. J. Kaleshoek, en bestemd voor de vaart op Oost-Indië.

HAARLEM 17 Aug. De vereeniging, aan de herinnering van ons krijgs-mansleven gewijd, vierde vóór eenige dagen alhier wederom haar jaarlijksch feest. Alles werkte mede om den luister daarvan te verhoogen, en mogten het fraaije vuurwerk en de voor deze gelegenheid met smaak ingerigte zaal de aandacht tot zich trekken, meer treffend was het op te merken, dat deze kring geheel en al aan het niet onbelangrijk doel zijner instelling blijft beantwoorden.

BELGIE.

BRUSSEL 17 Aug. Het onderzoek der lijsten, bevattende de namen der aanhangelingen van Kats en van de onderteekenaars voor de uitbreiding der meetings, alsook de andere bij de voornaamsten der democratische partij gevonden, documenten, hebben de justitie op het spoor gebragt van de woelingen, tegen de openbare rust, de maatschappelijke orde en den eigendom in het werk gesteld. Alle de vertakkingen dezer voor den Staat en de burgers gevaarlijke en te laag gedulde complotten zijn ontdekt. Talrijke in hechtenisnemingen hebben er in onze voornaamste steden, voornamelijk te Gent, plaats gehad, alwaar, onder anderen, een veertigtal personen, op de lijsten als hoofden aangeduid en door hunne correspondenten bekend, zijn gevat. Er zijn ook elders bevelen tot arrestatiën uitgevaardigd. (Comm. Belye.)

De marquis de Rumigny, nieuw benoemde Fransche gezant bij ons hof, is heden alhier uit Parijs aangekomen. — De heer Faick wordt binnen twee of drie dagen uit Aken alhier terug verwacht.

Alle de kostbare schilderstukken, die nog in het paleis van den Prins van Oranje waren, zijn voorgegisteren van hier naar 's Gravenhage verzonden.

FRANKRIJK.

Part. Corresp. PARIJS 16 Aug. Het gisteren in omloop zijnde gerucht, dat de haven van Alexandrië door de Engelsche vloot zou geblokkeerd zijn, vindt alhier weinig of geen geloof. Men ziet niet in, hoe het tractaat van 15 Julij, vóór het uitwisselen der ratificatiën, en dus vóór de volkomen bekrachtiging, een begin van uitvoering zou kunnen erlangen.

Met meerdere zekerheid is te melden, (zoo als reeds gisteren per Duijs berigt), dat de heer Guizot, die naar Londen is teruggekeerd, in last heeft, aan het Britsche kabinet een protest tegen het gezegde tractaat te betekenen, met de verklaring, dat Frankrijk op de ondertekende Mogendheden de verantwoordelijkheid van alle de gevolgen der botsing overbrengt, welke in geval van uitvoering onvermijdelijk zou worden.

Niet onbelangrijk is het, op dit oogenblik, dat aller oogen naar het Oosten zijn gewend, de zeemagt op te geven, die zich in de wateren van de Levant bevindt, en waarschijnlijk, zoo het werkelijk tot eenen strijd komt, groepen is, eene groote rol te spelen.

De Engelsche vloot bestaat uit 17 linesschepen, onderscheidene fregatten en korvetten, 6 brikken en 7 gewapende stoomboten. Het Fransche escader zal, wanneer hetzelfde met de schepen onder de be-

velen van den vice-admiraal de Rosamel, en dia onder den admiraal Duperré zal vereenigd zijn, tellen 15 linesschepen, 9 fregatten, en 12 korvetten, brikken en stoomboten.

De Turksch-Egyptische vloot is 63 zeilen sterk, waaronder meer dan 30 linesschepen en fregatten.

Het escader, door Rusland in de Middellandsche Zee te brengen, zal bedragen ongeveer 40 zeilen, waaronder 9 linesschepen en 13 fregatten.

Alle deze vereenigde strijdkrachten maken te zamen een geheel van 56 linesschepen, meer dan 60 fregatten en over de 100 korvetten, brikken en gewapende stoomboten, met meer dan 10,000 vuurmonden.

Men verzekert, dat in eenen raad van admiraals, gehouden vóór het vertrek van den admiraal Duperré, het eenparig besluit genomen is, dat Frankrijk een gevecht met de vereenigde Engelsch-Russische vloot moet vermijden, maar het Russische escader behoort te gemoet te zeilen, om hetzelfde afzonderlijk aan te vallen, tenzij er reeds te voren eene botsing voor Alexandrië tusschen de zeemagt van Groot-Brittanje en die van Frankrijk moogt hebben plaats gehad.

Het schijnt stellig, dat de instructiën, aan den admiraal Duperré gegeven, formeel luiden, zich met kracht van wapenen tegen allen dwang te verzetten, gewelddadig op de regten of het gezag van Mehemed-Ali te ondernemen. Van den anderen kant zou het buiten twijfel zijn, dat de Onder-Koning besloten heeft, door de wapenen, alle poging of bedreiging van uitvoering des tractaats te keer te gaan.

De Moniteur bevat eene télégraphische dépêche uit Barcelona, volgens welke het Spaansche Ministerie bepaald zamengesteld is, als volgt: de heeren Valentin Ferraz, voorzitter van den raad en minister van oorlog; Onis, minister van Buitenlandsche Zaken; Cabello, minister van Binnenlandsche Zaken; Sivala, minister van Justitie; José Ferraz, minister van Financiën; Sermero, minister van Marine.

Een bijzondere brief uit Londen zegt, dat het Engelsche kabinet sinds eenigen tijd het voornemen heeft, zijn gezag op de landengte van Panama te vestigen, en aldaar eene belangrijke vesting, zoo als die van Gibraltar, op te rigten. De Engelsche speculanten zouden voorts opgeroepen worden, door middel van een kanaal de genoemde landengte in dier voege te doen doorgraven, dat de Stille Zuidzee met den Atlantischen oceaan zou vereenigd worden.

ENGELAND.

LONDON 15 Aug. De Morning Post zegt, van goeder hand vernomen te hebben, dat de Fransche ambassadeur, de heer Guizot, heden alhier terug gewacht wordt, en reeds eerder terug gekomen zoude zijn, ware hij niet in Frankrijk opgehouden, door de teleurstelling, van niet in de troonrede van H. M. tot sluiting van het Parlement te vinden, wat beloofd was, dat daarin zoude voorkomen, te weten eene of andere voor Frankrijk vlejende uitdrukking, geschikt om aan de belceedigde eer eenige genoegdoening te geven.

De Times vat de verklaring in den Parijschen Moniteur, waarbij de nitdrukkingen van vredesgezindheid in de dagbladen ontkend worden van het Ministerie afkomstig te zijn, gelijk vele andere, ook in dien zin op, dat het Fransche kabinet nog volhardt de staatkunde te willen volgen, welke het vóór veertien dagen duidelijk genoeg aangekondigd heeft, dat is, om eene gewapende neutraliteit aan te nemen, met het zwaard in de hand toe te zien, welke maatregelen er genomen zullen worden om het verdrag van 15 Julij tegen Egypte uit te voeren, en dadelijk tusschen beiden te komen, wanneer die maatregelen geacht zullen worden te ver te gaan.

Hetzelfde dagblad is nog wel niet van gevoelen, dat er oorlog te vreezen is; maar wensch evenwel, dat Engeland in de tegenwoordige omstandigheden meer voorzorg zal nemen, en betere toebereidselen, dan tot hertoe; maken, om op alles gewapend te zijn, in de veronderstelling, dat Frankrijk gereed is, om elke gelegenheid aan te grijpen tot bevordering eener staatkunde, ontrent welke alle dezelfde groote mannen in en buiten de Kamers het eens zijn, en welke daarin bestaat: dat hetzelfde zich alleen door de bescherming van den Pacha van Egypte den weg kan banen tot de zoo gewenschte superioriteit in de Middellandsche Zee.

De stoomboot Britannia, de eerste, welke door het gouvernement afgezonden is, om de brieven van Boston regelregt naar Engeland over te brengen, is gisteren voor Liverpool aangekomen; dezelve is den 1 Augustus van Boston en den 4 van Halifax vertrokken, en is dus de Atlantische zee, van het eene werelddeel naar het andere, in 10 dagen, zijnde de kortste tijd, waarin dit ooit gedaan is, overgestoken. Het Congres der Vereenigde Staten is den 21 Julij gesloten, en sedert dien tijd houden de dagbladen zich weder als bij uitsluiting bezig met de aanstaande verkiezing van eenen president. Het is echter nog niet uitgemaakt, wie van beiden, de tegenwoordige president van Buren of de generaal Harrison, de meeste kans zal hebben.

DUITSCHLAND.

Part. Corresp. BERLIJN 14 Aug. Men vernemt met vreugde, dat Z. M., vóór Hoopstdezelfs vertrek naar Silesië, het weldadig besluit heeft geteekend, waarbij aan allen, die wegens staatkundige misdrijven gevangen zijn, eene dadelijke amnestie wordt verleend. Dit besluit moet onverwijld aan de betrokken autoriteiten ter uitvoering zijn toegezonden. De amnestie, zegt men, is zoo volkomen, dat niemand daarvan is uitgezonderd, en stelt dermale eene algeheele vergeetelheid voor het gebeurde vooruit, dat alle de in vrijheid gestelden, bij voorkomende gelegenheid, ieder naar de mate zijner bekwaamheden, weder aanspraak mag maken op aanstelling in dienst van den Staat. Ieder juicht deze daad van koninklijke goedheid dankbaar toe, en zegent den monarch, die zoo vele ongelukkigen aan hunne families terug geeft, en zoo vele tranen van herouw en mededoogen doet ophouden.

Sedert vijf dagen heeft de groote droogte, welke voor een gedeelte der veldvruchten, vooral voor de aardappelen, groote bezorgdheid inboezemde, opgehouden, en is er rijklijk regen gevallen, zonder dat de luchtgesteldheid daardoor koeler is geworden. De uitzigten op eenen goeden oogst, zoo wel van ooft, graan, aardappelen, wijn als anderzins, zullen dus waarschijnlijk vervuld worden. Dit alles belet intusschen niet, dat de graanprijzen zeer hoog zijn. Ook uit Polen ontvangt men het berigt, dat de graanprijzen daar voortreffelijk is, en zoo overvloedig, dat daardoor het gebrek in Rusland merklijk zou worden te gemoet gekomen.

HET GESCHENK.

BRÜCKELMANN, die in de vorige eeuw leefde, was toenmaals een goed, en zou thans wellicht een voortreffelijk toneelspeler mogen geheeten worden. Hij viel in het komische, en had dikwerf, bij aanzienlijke Schouwburgen, voordelinge engagementen, die hij echter door zijne meestal bijtende praat-zucht weder verloor.

Eens dat BRÜCKELMANN weder buiten bestaan was geraakt, begaf hij zich naar den beroemden toneel-directeur SCHROEDER, in Hamburg, en hield zich al schertsende aan.

«Mijnheer BRÜCKELMANN, indien gij mij belooft, » — dus begon SCHROEDER; doch de andere viel hem in de rede, en zeide, op een kostbaar zakmes wijzende, dat op de tafel lag: «een fraai mes! een zeldzaam mes! ach, dat ik daarmede brood, Hamburger brood moogt snijden!»

«Dat moogt gij, ik schenk het u, » en een goed engagement aan mijn toneel daarenboven; » hernam SCHROEDER.

«Bravo, koning der toneel-directeuren! Hetgeen gij vroeger wildet zeggen

vanter acht op hem gegeven had. Men ging naar hem toe, en vond hem niet alleen in leven, maar zoo weinig ontmedigd, dat hij zich te weer stelde; hij werd levend over boord geworpen. Een vierde ademde nog, maar stierf een uur daarna, terwijl een vijfde nog twee dagen leed, en toen den geest gaf. De beide overigen werden streng bewaakt, tot dat zij binnen Gothenburg, en van daar naar Engeland gevoerd werden.

Aldus eindigde eene der zeldzaamste avonturen, welke aan zeelieden, wier leven echter zoo rijk aan vreesde lotgevallen is, immer is wedervaren. Maar toen de beide hoofdpersonen van dit bloedig drama naderhand rustig over den samenhang van hetzelfde nadachten, moesten zij noodwendig raadselen aantreffen, waarvan de ontkenning onmogelijk scheen.

Hoe bevonden zich de zeeroovers op dezen brigantijn, die onwederspreklijk een Engelsche was? Er was slechts een persoon op het schip in staat om hiervan eene uitlegging te geven. De lezer herinnere zich den twaalfjarigen knaap, die zich op het kaperschip bevond, en in de hitte van het gevecht geheel onopgemerkt was gebleven. Deze gaf de vereischte uitlegging, en verhaalde de volgende omstandigheden:

De brigantijn had werkelijk, gelijk de scheepspapieren bewezen, voor Engelsche rekening gevaren, en zeilde niet eene lading van Koningsbergen naar Londen. Maar bij Doggersbank werd dit vaartuig door eenen Franschen kaper, die eerst de Engelsche Union-Jack had geschenen, overrompeld en verzeesterd. De kapitein FELL en een gedeelte der manschap werden op het kaperschip overgebragt, een deel der Franschen daarentegen ging op den brigantijn over en zeilde vooruit. Een storm, na de boot van het ene schip te hebben verbrijzeld, scheidde de beide vaartuigen van elkander, en bragt het gekaapte, na lang omgezwoven te hebben, in den gevaarlijken toestand, waaruit het door de Elfride gered werd.

Terstond bij het verschijnen derzelve, hadden de zeeroovers besloten, de Elfride door de werkelijk uitgeroerde list te bemagtigen. Zij hadden hunne pistolen in gereedheid gebragt, dansende en zingende eene helse vreugde aan den dag gelagd, en met elkander afgesproken, hoe zij de manschap der Elfride op hun boord zoude lokken. De arme twaalfjarige knaap, die zich op het Engelsche schip vóór dezelfde verovering had bevonden, en daarop had moeten blijven, hoorde alles aan, doch moest onder bedreiging zijns levens beloven, hen niet te verraden; hij was niemand anders

had ik reeds begrepen; ik beloof u, voortaan zal ik slechts niet meer met de tong snijden.» BRÜCKELMANN was geene vergat weldra zijne belofte. Hij kon zijne stekelige praat-zaken, van alle kanten werd daarvoor geklaagd en schanddelijk zijn afscheid geven.

Zonder een enkel gelatzenuwte te vertrekken, las hij het hem zijn ontslag werd aangekondigd, nam hoed en stok, ging schreden naar het huis van SCHROEDER, aan de Alster, en liet SCHROEDER, daarvoor op eene orangeruime wijze verpast, wa-zien. De luimige toneelspeler liet zich echter niet zoo gemak-

Hij bleef en verklaarde, dat hij den directeur zou en moest spreken. De luimige toneelspeler liet zich echter niet zoo gemak- SCHROEDER, nog meer over zulk een aanhouden misnoegd, e-aangenaam onderbond beducht, liet hem weten, dat het bij het briefje onherroepelijk bleef. «Dat verstaat zich, » zeide tegen den bediende. «Ik kom ook niet om daarin verandering ik kom om daarvoor te bedanken en den heer directeur een te bieden; zeg dat, mijn goede vriend.»

«Wat moest schröder doen? Hij zag wel in, dat hij van mensch niet zoo gemakkelijk zou ontslagen worden, terwijl aan een geschenk van dien artsen duivel hem in beteren luim hij beval dus hem binnen te laten.

Met koddigen ernst trad BRÜCKELMANN in het vertrek, maar buiging en zeide: «Hoog vereerenswaardige patroon, ontvang voor uw biljet van bedanking, want elke regel van uw bebaar; voorloof mij dus u daarvoor een geschenk te mogen aan het uitspreken der laatste woorden, haalde hij iets, in een keld, uit den zak, en bood het schröder nag. SCHROEDER pier los, en riep, ten hoogste verbaasd: «Hoe, mijn zakmes?»

«Ja, heer directeur, gij hebt mij mijn brood oatnomen, u uw mes terug!» Hierop wilde hij zich verwijderen, doch de e-hield hem terug, en zeide, diep ontroerd: «Behoud het; scheid!»

Weespervaart bij de Diemerbrug.

De DIRECTEUR van bovengenoemde Begraafplaats heeft het genoegen... Dat hij thans door alle de Belanghebbenden in dit Etablissement...

Voor één Lijk in een Graf met Zak à f 20. Voor één Lijk in een Graf zonder Zak à f 14.

Deze Begraafplaats is verdeeld, en de helft, die zich bevindt, door een breede laan is afgescheiden, en op den 3 Junij 1812, door wijlen den Wel-Eerwaarden zeur Geleerden...

Daar er door de Plaatselijke Besturen geene buitengewone kosten worden gemaakt...

En eindelijk, dat de Directeur zich zal bekwijgen, alle verbeteringen, die verbeteringen...

Tot verdere informatie gelieve men zich te adresseren ten Kantoor van deze administratie op den N. Z. Achterburgwal, over het Postkantoor N. 315, te Amsterdam.

AMSTERDAM, den 10 Augustus 1810. A. DE ROEVER Directeur.

(6662) MINERALE EN MEDICINALE WATEREN.

Om de veertien dagen alle soorten van Versche MINERALE EN MEDICINALE WATEREN tot de billijkste Prijzen.

OUDE TEBERTIENEN, N. 35. NB. Opregte en zuivere ENGELSCH BIEREN.

(6663) Bij den Boekhandelaar C. F. STEMLER, te Amsterdam, Hoek Haarlemmerdijk en Singel, in de Zee...

zijn te bekomen en verder alom: SCHEEPS-, CONSUMTIE-, PROVISIE- EN TOUWBOER...

De INTEKENING op een NEDERDUTSCH VERTALING van HORSBURGH'S...

INDIA DIRECTORY, à 45 Gulden,

nog open staat tot PRIMO SEPTEMBER; na dien tijd is dezelve ONVERKOPBAAR...

Uitgever mede te deelen, zullende hiervan steeds een dankbaar worden gemaakt.

Heeren Boekhandelaren gelieven het getal hunner Intekening met 1 September op te geven.

(6664) Wijzigingen der Grondwet.

STAATSRETELEKKE OPMERKINGEN naar aanleiding van de Handelingen der Tweede Kamer over de Wijzigingen der Grondwet...

(6665) HEDEN

Is bij A. ZWEEAARDT, Warmoesstraat bij den Veldweg, N. 206, te Amsterdam, verkrijgbaar gesteld...

GEDACHTEN OVER DE VOORZIENING IN DE BEHOEFTE VAN STAAFT, EN DE TOT DUSVERRE DAARTOE GEBEZIGDE MIDDELEN...

Mede verkrijgbaar: te Haarlem bij de Wed. A. LOOSJES PZ.; te Dordrecht bij C. C. VAN DER HOEK; te 's Gravenhage bij A. J. VAN WERK...

Schouwburgen, Concerten, enz.

STADS SCHOUWBURG. Zaterdag 22 Augustus 1810 (Tot Opening van het Tooneel.) De VERZOENING, OF DE BROEDER...

HARMONIE-SOCIETEIT, PARK, in de PLANTAGE. Heeren Leden worden verzocht, dat het zesde CONCERT Dinsdag 20 Augustus 1810 zal plaats hebben.

Heeren Leden, welke wenschen vromedelingen te introduceren, worden verzocht zich te vervoegen bij de Heeren Theune en Co., Muzijk Meester...

ZAAL DE DUIZEND KOLOMMEN. Het openbare Concert wordt hiernede verzwijgd, dat zich van heden en vervolgend...

Kunsten en Wetenschappen.

Het einde der Oude en het opkomen der Nieuwe Wereld. Strooptogten door het gebied der Rationalisten, door den Abbé TRASSON, naar het Hoogduitsch. Te Groningen, bij J. BOLT. 1839.

De schrijver van dit werk kondigt het einde der oude wereld aan. Hij wil een nieuwe tot stand brengen, ongeveer zoo als Orford het nieuwe Engeland, en begint met den Bestuurder der wereld, zoo als de Christenen, Israëlieten en Muzelmanen dien vereeren, naar het leven te staan.

Oxford, zegt men, is niet wel bij het hoofd. Dit kan met den schrijver van dit werk ook wel het geval zijn, en misschien luidt de vertaler mede aan dezelfde kwaal. De uitgever speculeert voor zijne baars; maar gelukt het hem dezelve, door de liet van dit werk, te vullen, stellig verklaart hij dan het geheele publiek — voor gek! — punctum.

PRIJZEN DER PERCELEN.

Geveld op Maandag 17 Augustus 1810, in het O. Z. Heeren-Logement te Amsterdam.

- N. 1. Een Koopmanshuis, e. a., op den Oudezijds Achterburgwal, tusschen de Korte Storm- en Molensteegen, N. 585. f 1,500. J. Moele. N. 2. Een Huis, e. a., in de Nieuwe Leliestraat, tusschen de tweede en derde Leliedwaarsstraat, N. 3120. f 925. — f 8. W. E. F. Bultman. N. 3. Een Huis, e. a., in de Langestraat, bij de Brouwersgracht, N. 5449. f 2,825. — f 80. H. Geijzelaar. N. 4. De helft in een Winkelhuis, e. a., op den Zeedijk, het derde Huis benoorden de Waterpoortsteeg, N. 171. f 2,300. — f 50. J. P. Schutte. N. 5. De helft in een Winkelhuis, e. a., op de Brouwersgracht, tegenover de Langestraat, N. 5382. f 1,200. — f 100. Dito. N. 6. Een Koopmanshuis, e. a., in de Warmoesstraat, tusschen de St. Annastraat en Wijde Kerksteeg, N. 757. f 9,950. — f 4. W. Dekker. N. 7. Een Huis, e. a., op de Bloemgracht, tusschen de Scheepjes-Dwaarsstraat en Baangracht, N. Z., N. 3040. f 2,100. Opgch. N. 8. Twee Huizen, e. a., naast elkander aan het einde van den Overtoom, onder de Banne van Sloten, N. 414, misgaders eenen Warmoeziers-tuin, e. a., in de Banne van Sloten, in den Sloter Binnenpolder, N. 156. f 2,125. — f 5. J. G. Schrederhof. N. 11. Een Huis, e. a., in de Kleine Wittenburgerstraat, bij het Dijkje, N. 843. f 1,175. H. Geijzelaar. N. 13. Een Huis, e. a., op Krom-Boomsloot, bij Regt-Boomsloot N. 3061. f 2,025. J. R. Braggman. N. 14. Een Huis, e. a., in de Enga Kapelsteeg, bij de Kalverstraat, N. 3623. f 2,050. Opgch. N. 15. Een Winkelhuis, e. a., in de Engelsche Steeg, bij den Nieuwen-dijk, N. 1515. f 350. J. W. Meijer. N. 16. Een Winkelhuis, e. a., in de Engelsche Steeg, bij den Nieuwen-dijk, N. 1516. f 300. J. Moele. N. 17. Een Huis, e. a., op de Lindengracht, tusschen de derde Gouds-bloemdwarsstraat en Lijnbaansgracht, N. 209. f 250. C. de Vriend. NB. De Perceelen N. 9, 10 en 12 zijn niet geveld.

Advertentiën.

(6657) F. KAT, J. NOE A. AZN. en A. DE MOL VAN OTTERLOO, zullen, op Dingsdag den 25sten Augustus 1810, des Namiddags ten 1 Ure, ten overstaan van den Heer B. D. BEETS, presenteren te Verkoopen:

104 Pakken Portorico en 55 Cerosanen Havana Bladen TABAK; de verkoop zal geschieden te Amsterdam, in den Brakken Grond, in de Nes, op zijn liggende, als bij Notitie wordt aangewezen.

(6658) J. F. VAN COOTH, T. J. B. WESTERWOUDT, H. J. VAN GINKEL en C. H. MEIJER, MAKELAARS,

zullen, als lasthebbers van hunne Principalen, op Dingsdag 25 Augustus 1810 en volgende dagen, voor het Huis door den Overledene bewoond geweest, op den Fluweelen- of O. Voorburgwal, tusschen de Stoof- en Kreupelen-Steegen, VERKOOPEN:

Pretieuse Juweelen, een finai Zak-Horloge in Gouden Kasten met Garnitur van dito Cachet en Sleutel, fijn bewerkte Gouden Collier, Gouden Boeksluiting en dito Kniebandgespen, modern Zilver Theekistje, Zoutvat-iransjes, Mostaard- en Pepervassjes, Zilveren Vischspan, dito Soep- of Ragout-, Potaatje- en Spijs-Lepels en Vorken, en meer andere Kostbaarheden en Galanteriën; oude blaauwe en gekleurde Oost-Indische, Fransche en Württembergsche Porseleinen en Lijn Aardewerk, best gelakt en geslepen Glaswerk, supra fijne oppenmaakte en onopgezakte Lijnwaden en Mans-Kleederen, zijdelijk bewaarde Bedden en Matrassen, fijne Sitsen Katonen gestikte en Leydsche Wollen Dekens en Behangselgoed, Magnifische Smirnsche, Engelsche, Jaspé en Inlandsche Tapijten en Karpetkleeden, heldere Spiegels, gemonteerde Prenten, Tafel-Lampen en Lantaarnen, een ruim assortiment geboorde Mahonie- en andere best Gladhouten en proper geschilderde solide Meubelen, zwaar Koper-, Tin-, IJzer- en Blikwerk, en verder dertig INBOEDEL, nagelaten door wijlen den Heer WOUTER BRUNING, Breeder volgens Catalogus, in tijds bij gemelde Makelaars, à 10 Cents voor de Armen, te bekomen.

(6659) Rijn- en IJssel-STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

Table with columns for destinations (Kampen, Amsterdam, Arnhem, Keulen) and departure times (Dinsdag, Vrijdag, Zaterdag).

Te Keulen in correspondentie met de Stoombooten van en naar Mainz en Straatsburg. Te Amsterdam in verband met de Stoombooten van en naar Hull en Hamburg, en te Kampen onmiddellijk sluitende aan Dilectiendiensten over Zwolle van en naar Groningen, Almelo, Enschede, Oldenzaal, Bentheim, Deventer en Zutphen; alles breder bij de affiches omschreven, welke kosteloos aan de Kantoren van Heeren AGENTEN worden uitgegeven.

(6660) De Werd. Jacobs, in DEN MAMMELUK, Kerkstraat bij de Spiegelstraat, N. 48,

Wascht en Verf alle Soorten van Zijden, Merinozen, Doeken en Shaols, benevens ook Lakensche Goederen en Tafelkleeden, zoo goed als of dezelve nieuw zijn; maakt ook Vlekken uit alle soorten van Zijden Goederen, en beveelt zich tot dit eene en andere in de gunst van het geëerd Publiek.

Eene dergelijke wijze van reedscreng, men moet dit zeggen, is niet ernstig. Wachten wij ons evenwel de redevoering van lord Palmerston ten kwade uit te leggen. Zij bewijst, dat het Engelsch publiek, waarvoor dezelve uitgesproken is, vordert, dat men zich met ontrage over Frankrijk uittale, en openlijk het verlangen aan den dag legge, tot behoud van het bondgenootschap. Zij bewijst ook, dat men bij het tekenen des tractaats, evenmin deszelfs gevolgen heeft doorgond, als men het einde van den Syrischen opstand heeft voorzien, waarop de geheele staatkunde van hetzelve berust.

Lord Palmerston zegt, dat men aan Frankrijk voorstel op voorstel heeft gedaan, welke allen zijn verworpen, en dat men toen wel zonder hetzelve een einde aan de zaak heeft moeten maken. Zie hier de daadzaken, welke wij geleoven met eene goede bron te hebben.

Onder het Ministerie van 12 Mei had Engeland een voorstel gedaan, strekkende, om aan den Onder-Koning het erfelijk bezit van Egypte, en het levenslange van het pachalik van Acre, met uitzondering van de stad St. Jean d'Acre, toe te kennen; dit was niet aanneembaar. Aan den Onder-Koning, tot prijs van zijne overwinning te Nesib, de helft zijner bezittingen te ontneemen, ware zelfs niet billijk bij barbaren. Het Ministerie van 12 Mei verwerpt het voorstel, en bij de optreding van het Ministerie van 1 Maart bleven de onderhandelingen vrij slepende. Het scheen, dat men met gemeen overleg de zaak voor het oogenblik wilde laten rusten, om dezelve later met des te beter gevolg weder aan te vatten. Lord Palmerston heeft dan ook werkelijk het bedoelde voorstel naderhand hernieuwd, maar om aan hetzelve een karakter van nieuwigheid te geven, waardoor het aannemelijker zou worden: hij voegde er de concessie der stad St. Jean d'Acre bij. Dit aanbod was niet aannemelijker dan het voorgaande, want men gaf aan den overwinnaar van Nesib, steeds Egypte en het kleinste deel van Syrië, terwijl men hem, behalve het groter deel dier landstreek, ook nog moest ontrukken, Adana, door Mehemed-Ali de sleutel van zijn huis genoemd, Candia, de parel van den Archipel, en de heilige steden, het grootste middel van zedelijken invloed in het Oosten. Men van dit alles na eene overwinning te berooven, ware hem tot uitersten dwingen, en Europa aan ernstige gevaren bloot stellen. Het kabinet van 1 Maart had zeer groote pogingen bij den Onder-Koning aangewend, om van hem concessien te verkrijgen, en had ten naasten bij den afstand der beide steden, en van Candia erlangd. Minder gelukkig was het ten aanzien van Adana; het had echter nog eenige hoop, daarvan de opoffering te verkrijgen, mits aan den Pacha het erfelijk bezit zoo wel van Egypte als van Syrië wierde gelaten; maar het was aan hetzelve gebleken, dat men zonder oorlog aan den Pacha niet een enkel gedeelte van Syrië kon ontrukken. Toen men nu van het Ministerie de toetreding tot eene schikking vroeg, die ten doel had aan den Onder-Koning te ontneemen, waarvan het niet billijk was hem te berooven, en dat hem niet dan door den oorlog kon ontneemen worden, vermogt het kabinet van 1 Maart niet te zwichten.

Het kabinet van 1 Maart verwerpt dus dit voorstel, verklarende, dat, zoo men hetzelve redelijke voorwaarden aanbodt, het zijnen invloed zou gebruiken, om dezelve door den Pacha te doen aannemen, maar, zoo men voorwaarden voorstelde, die gemeenerlei kaas bij Mehemed hadden, die hem tot wanhoop zouden brengen, en alzoo bewegen naar Constantinopel op te rukken en de Russen op die wijze daarheen te lokken, zou hetzelve dit als eene dwaasheid beschouwen en daaraan weêrstand bieden.

Dit gebeurde in de maand Mei. Het voorstel, om Egypte en een klein deel van Syrië af te staan, was dus verworpen; maar lord Palmerston scheen nog niet zijn laatste woord te hebben gezegd. Hetgeen dit bewijst, is, dat Oostenrijk te Londen eenige openingen aan Frankrijk deed, dat men se misschien in slagen zou lord Palmerston te doen toestemmen in het erfelijk bezit van Egypte en het levenslange bezit van geheel Syrië, met uitzondering van Adana, Candia en de heilige steden, maar dat deze concessie de laatste zou zijn. De heer Guizot gaf van deze opening onmiddellijk aan het Fransche kabinet kennis. Er werd aan den heer Guizot geantwoord, dit voorstel, zoo het hem gedaan was, niet te weigeren, noch aan te nemen, maar, alvorens zich te verklaren, den uitslag der pogingen af te wachten, welke men te Alexandrië zou aanwenden, om daarop de toetreding van den Pacha te verkrijgen. Het ware inderdaad zeer onvoorzigtig geweest, dit voorstel te Londen aan te nemen, zonder te weten, of er kans was hetzelve te Alexandrië te doen aannemen. Wat zou er gebeurd zijn, zoo dit voorstel, door Frankrijk te Londen toegestemd, in Egypte van de hand ware geweest? Frankrijk zou genoodzaakt geweest zijn, of de Londen gegeven toetreding terug te trekken, of wel zich met de vier Mogendheden te verbinden, om, door eigen toedoen, den Pacha van Egypte te vernietigen.

Er werd aan den heer Guizot gezegd: — Wordt dit nieuwe voorstel u gedaan, wend u den tot het kabinet, dat u zijn bepaald antwoord zal geven. — De heer Eugène Perier werd naar Alexandrië gezonden, om zich te verzekeren, of de Onder-Koning er toe zou kunnen gebracht worden zich op het erfelijk bezit van Egypte en het levenslange van Syrië tevreden te stellen, en of op den dag, waarop Frankrijk met al zijn gewigt op hem zou drukken, hetzelve zijnen tegenstand niet zou overwinnen. Frankrijk verstand echter niet in het laatste ressort van de eerezucht des Onder-Konings af te hangen; er was een punt, waar het wilde stand houden, en waarbij het besloten had, hem woorden toe te voegen, in staat hem te doen zwichten; maar dit kon alleen het geval zijn, wanneer het gedane voorstel billijk ware, en eens, zoo wel redelijke, als voor de toekomst geruststellende, selkking bevatte. Het levenslange bezit van geheel Syrië scheen ten naasten bij deze voordeelen aan te bieden.

Na enige openingen moet men dus verwachten, dat een dergelijk voorstel te Londen zou gedaan worden, of ten minste, zoo men dit niet doen wilde, men voor de laatste maal tot een vorig voorstel zou komen om Egypte met het Pachalik van Acre te verleen. Maar niets dergelijks had er plaats. Lord Palmerston zweeg en bleef zwijgen. Nimmer is het voorstel om Egypte erfelijk en Syrië levenslang af te staan gedaan, en nimmer heeft het Fransche kabinet dit dus behoeven te weigeren. Men moest ten minste verwachten, dat zoo Engeland bij zijn eerste voorstel bleef volharderen, er eene laatste verklaring van zijde van Frankrijk zou gevraagd worden. Ook dit heeft niet plaats gehad; men bewaart een laag stilzwijgen, en eensklaps bij het vernemen van den opstand in Syrië, welke een tot dus verre ongeloopt middel om tegen den Onder-Koning te handelen aanbiedt, vergadert en beraadslaagt men. Een diep geheim wordt in acht genomen, dat, wel is waar, door duizen gezout wordt doorgond, maar dat zoo goed mogelijk wordt verborgen. Men zegt niet aan Frankrijk: — het voorstel om bij Egypte het Pachalik van Acre te voegen, is de eendelige bepaling, waartoe men besluit. Wilt ge of wilt ge niet daartoe medewerken? — Integendeel men tekenen en roept daarna Frankrijk op om aan hetzelve te zeggen, dat men heeft getoekend.

Dit is voorzeker eene zonderlinge handelwijze, waarover Frankrijk het regt heeft, zich voor het oog der wereld te beklagen, en dat de uitleggingen van lord Palmerston niet hebben verklaard, noch geregtvaardigd.

Ziedaar eene juiste voorstelling der onderhandelingen, volgens informatie, welke wij als stellig kunnen opgeven. Waarom moet men alsnu deze daadzaken herinneren? Is het om de beide natien te verbitteren en tegen elkander in het harnas te jagen? Neen, maar voor alles moet de waarheid bekend zijn, opdat beide zouden weten, wat er gebeurd is, en Frankrijk niet den aard dezer slechte handelwijze overdrifve, en Engeland van den anderen kant niet geloove, dat alles regelmattigh heit plaats gehad.

Heest lord Palmerston Frankrijk willen beledigen? Neen; men komt niet gemakkelijk tot een dergelijk voornemen. Maar lord Palmerston zag zich langzaamhand tot eene nieuwe concessie gebragt, ten nadeele van zijne vermeende of ware staatkunde. Middelerwijl ontvangt hij berigt van den voorgewenden opstand in Syrië; hij ziet daarin de mogelijkheid, om uit de ongeliegheden te geraken; hij vergadert de onderhandelaren; hij toont hem een tot dus verre onbekend middel, om den Pacha te onderwerpen, en zij teekent, zonder Frankrijk, eene tot nog toe even gevaarlijke als onaanneembare conventie. Hij verbijert haar voor Frankrijk, alleenlijk met het doel, namelijk, om spoediger en zekerder tot een einde te komen, en misschien, om aan den admiraal Stopford bevelen te geven, die 8 dagen onbekend blijven, maar die te laat zijn gekomen, vermits het Egyptische escader bij tijds in de haven van Alexandrië was teruggekeerd.

Het is op dit zoo weinig gepronced geloof, op het geloof aan eenen opstand in Syrië, dat men het Fransche bondgenootschap heeft verspeeld.

Wat heeft Frankrijk in dozen toestand moeten doen? Wat behoort het nog te doen? Frankrijk moet zich herinneren, dat, toen hetzelve alleen stond, het aan Europa het hoofd heeft geboden; het behoort zich in het geheugen te brengen, dat het zelfs, alleen zijnde, zoolw zijne omwenteling, zoo deze bedreigd wordt, als zijne belangen, zoo men aan deze in de Middellandsche